

SETKÁNÍ S KNIHOU

Ruce vzhůru, tohle je přepadení a nikdo ani hnout!

David Laňka

Metodiku zpracovala:

Mgr. Marcela Prokelová, ZŠ Paskov

Konzultace:

Mgr. Šárka Hrochová, ZŠ Paskov

Věková kategorie:

4. – 7. ročník

Zaměření (cíl, obsah) lekce:

Porozumění textu, kritické myšlení, rozvoj kreativity

Vyučovací předmět:

český jazyk

Bibliografie: LAŇKA, David. *Ruce vzhůru, tohle je přepadení a nikdo ani hnout.*
Praha, No Limits Art s.r.o., 2022 ISBN 978-80-87973-62-2.
Ilustrace Markéta Vydrová

**Spolufinancováno
Evropskou unií**

MSMT
MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

Stručný obsah

Při plnění domácího úkolu na téma "Nejzajímavější člen naší rodiny" narazí hlavní hrdina této knihy na objev vsutku nečekaný - totiž že jeho prapředeek byl slavným bankovním lupičem, který to "doloupil" až do Ameriky. Tam se stal legendou spoluprací se slavným Al Caponem, ale pak se po něm slehla zem. Celá tahle utajovaná rodinná historie v hlavním hrdinovi a jeho kamarádovi spustí nepotlačitelnou touhu po vzoru prastrýce Stavinochy vyloupit banku. Což kluci po několika týdnech plánování skutečně udělají. Vběhnou do banky s plastovými pistolkami a ke svému velikému překvapení peníze dostanou. Ale jaké peníze!!! 131 milion korun. Jenomže co s takovým balíkem peněz budou dělat? A kde ho schovají? A proč jim nikdo neřekl, že když něco ukradnou, budou muset lhát i těm, které mají rádi?!

zdroj: <https://www.cbdb.cz/kniha-480729-ruce-vzhuru-tohle-je-prepadeni-a-nikdo-ani-hnout>

O autorovi

David Laňka se narodil 8. 9. 1974. Již během studií na střední škole začal přispívat do novin a časopisů (Novostrašecké listy, Právo, Kinorevue, Ring ad.). Jeho zájem je téměř výlučně soustředěn na herecké osobnosti a film. Po ukončení studia pracoval nějaký čas ve funkci asistenta režie, aby mohl podle svých slov "na vlastní kůži okusit profesi, o které píše". Knižně vydal několik povídek, spolupracuje s neziskovou kulturní agenturou, zaměřující se na divadlo a film.

zdroj: <https://www.databazeknih.cz/zivotopis/david-lanka-12485>

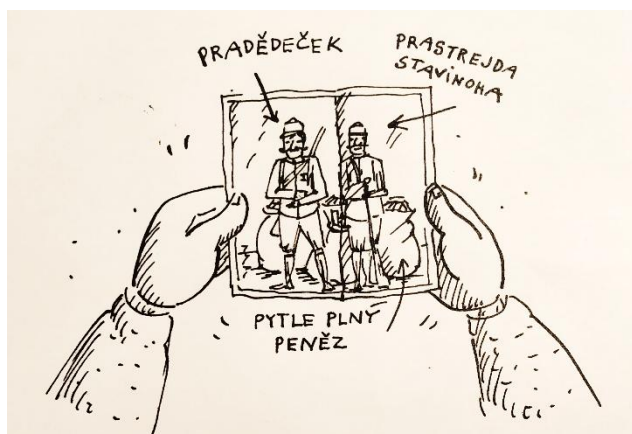
Předpokládaná délka práce s knihou – 2 vyučovací hodiny českého jazyka

1. vyučovací hodina

EVOKACE

Předvídání

- 1) Dokážete podle názvu knihy a ilustrací odhadnout, o čem kniha asi bude?
- 2) Co je Klementinum? Kde se nachází?

- **Najdeš na posledním obrázku chybu?**

O – Longfood (noha = foot, potrava = food)
správně Frankie Longfoot = František Stavinoha

O – Brainstorming (Klementinum – ukázka z filmu Světáci, píseň Učit se, 2 min)

<https://www.youtube.com/watch?v=22edh9GNUOg>

UVĚDOMĚNÍ

- čtení ukázky textu: str. 7-10 viz pracovní list 1. vyučovací hodina

Ruce vzhůru, tohle je přepadení a nikdo ani hnout! (No Limits Art, 2022, s. 7-10).

Práce s textem - po přečtení úvodní kapitoly knihy odpovězte na otázky a splňte úkoly:

• Kdo příběh vypráví? Co jsme se dozvěděli o něm samotném?

O – Vypravěčem je kluk, žák 5. B. Má kamaráda Kamila, rodiče, babičku, žije v Novém Strašecí. Jméno ani příjmení jsme se nedozvěděli.

• Jak se vyjadřuje? Mluví spisovně? Poznáme podle mluvy, kde žije?

O – Hovorový jazyk, nespisovné tvary, obecná čeština. Zmatený projev (vsuvky, složitá souvětí, zamotává se, nadržuje dějovou linku...)

<https://mapy.cz/zakladni?source=muni&id=4336&x=14.2124368&y=50.0875149&z=8>

• Z čeho má kluk strach? Co znamená nezletilý?

O – „...kdo by chtěl, aby ho ještě jako školou povinnýho zavřeli do vězení?“

• Práce s textem ve skupině (3-4 žáci):

Jasně, já vím, že by tam nezavřeli nás, protože jsme ještě nezletilí, to jako že nám ještě nebylo patnáct, takže by vlastně zavřeli do vězení naše rodiče, že nás líp nevychovali, ale to by nebylo o moc lepší, protože kdybych zůstal doma sám, tak bych určitě brzo umřel hlady, protože já si neumím nic uvařit, a jídlo bych vlastně ani neměl za co kupovat, protože nezletilý děti si nemůžou vydělávat peníze, z čehož plyne, že to stát nemá moc domyšlený, když může klidně zavřít rodiče a děti by nechal bez jejich péče.

Spočítejte, z kolika vět se skládá toto souvětí. Rozdělte výše uvedený text (souvětí) na kratší větné celky a přepište spisovnou češtinou:

O -16 vět v souvětí. Úprava: *Jasně, já vím, že by tam nezavřeli nás, protože jsme ještě nezletilí. To znamená, že nám ještě nebylo patnáct. Do vězení by místo nás zavřeli naše rodiče, protože nás líp nevychovali, ale to by nebylo o moc lepší. Kdybych totiž zůstal doma sám, tak bych určitě brzy umřel hlady, protože si neumím nic uvařit.*

Jídlo bych vlastně ani neměl za co kupovat, protože nezletilé děti si nemůžou vydělávat peníze. Takže to stát nemá moc domyšlené, když může klidně zavřít rodiče a děti by nechal bez jejich péče.

- **Převeďte do přímé řeči, vytvořte dialog:**

A tak jsem se jí zeptal, proč je zbytečný o něm mluvit, že to určitě není zbytečný, když patří do naší rodiny, a babička na to řekla, že naší rodině beztak dělal jenom ostudu, a já jsem se jí zeptal, jak tu ostudu dělal, jestli se jako choval nevhodně, a ona mi na to odpověděla, že jo, protože to byl lupič a přepadával banky.

O – *A tak jsem se jí zeptal: „Proč je zbytečný o něm mluvit? To určitě není zbytečný, když patří do naší rodiny!”*

A babička na to řekla: „Beztak naší rodině dělal jenom ostudu!”

„Jak tu ostudu dělal? Choval se jako nevhodně?” zeptal jsem se.

A ona mi na to odpověděla: „Jo, protože to byl lupič a přepadával banky!”

- **Uspořádejte podle významu slovní spojení od negativního po nejvíce pozitivní:**

– ***Dělá ostudu. Chová se nevhodně. Je cool.*** +

- **Zkuste vyjádřit synonymy, co znamená cool?**

O – skvělý, hezký, přitažlivý, zajímavý, moderní, inspirativní, úžasný

2. vyučovací hodina

1. Poslech audioknihy – délka 9 min, ukázka ze str. 25-30, IV. To není dobrý nápad

zdroj: <https://www.youtube.com/watch?v=-1d589qKrPo>

2. Jak se asi bude odvíjet příběh?

Připomenout obavu, zda děti mohou jít do vězení, ...

Anketa: Přepadnou kluci banku nebo ne?

O – Klukům se opravdu podařilo vyloupit trezor banky.

3. Ukázka s. 78 -81 -viz pracovní list

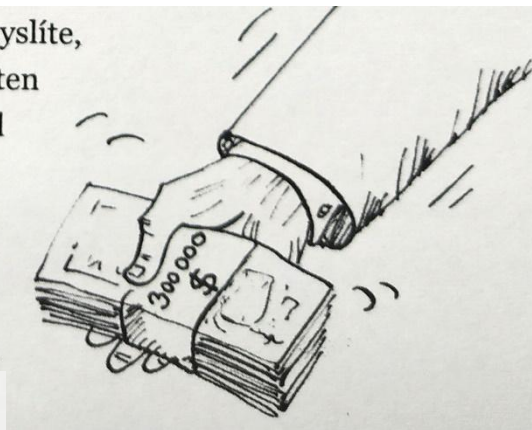
Ruce vzhůru, tohle je přepadení a nikdo ani hnout! (No Limits Art, 2022, s. 78-81) Kousek před námi totiž šel pan Bříza, tlačil před sebou kárku, ve který měl nějaký kovový předměty a taky dvě modré tašky. Ty naše dvě modré tašky!...

4. Na základě ukázky povyprávějte, kam po krádeži kluci schovali tašky s penězi.

5. Seřad'te obrázky podle toho, jak by mohl děj knihy pokračovat. Napište sami krátké vypravování. Práce ve skupině (4 -5 žáků)

A)

„A vy si opravdu myslíte, že by jim to mělo projít?“ a ten starý pán se na nás podíval a odpověděl: „Já myslím, že se ti dva potrestali tím, co udělali, natolik, že už to nikdy znovu neudělají, je to tak?“

B)

C)

Řešení: D – B – C – A – E – F

REFLEXE

Vyber z možných tvrzení, co si o hlavních postavách myslíš:

Kluci jsou bankovní lupiči. Kluci udělali dobrý skutek. Kluci ukradené peníze utratili.

Kluci jsou dobrodinci. Kluci pana Břízu obelhali. Kluci peníze vrátili.

Pro kluky je vzorem prastrýc Stavinoha. Kluci svého činu litovali.

Seřaď všechna tvrzení tak, jak se příběh vyvíjel.

O – Pro kluky je vzorem prastrýc Stavinoha.

Kluci jsou bankovní lupiči.

Kluci pana Břízu obelhali.

Kluci udělali dobrý skutek.

Kluci ukradené peníze utratili.

Kluci jsou dobrodinci.

Kluci svého činu litovali.

Kluci peníze vrátili.

Závěr – ukázka

Strejda se přestěhoval z Ameriky do Česka, koupil si byt kousek od nás, a buď chodil on na návštěvy k nám nebo my k němu, a každý den sedával na náměstí s babičkou a vyprávěli si o historii naší rodiny, dávali dohromady střípky svých vzpomínek, a babička to zapisovala, takže sepsali takovou úžasně napínavou a dobrodružnou kroniku našeho rodu, která končila rokem 1949, a možná by v tom pokračovali ještě dál, ale... jednou strejda na tu lavičku na náměstí nepřišel, protože... no prostě bylo mu sto třináct let! To je přece krásnej věk. A já myslím, že byl rád, že se vrátil domů. A babička byla taky ráda, protože mi jednou řekla: „Kdybych se dozvěděla, že to byl vlastně hodnej člověk, a nemohla bych mu do očí říct, že se mu omlouvám, že jsem mu křivdila, tak bych si to do smrti vyčítala.“

No a já si z toho všeho vzal několik ponaučení:

1. Když vás napadne, že byste udělali něco, o čem víte, že to není dobře, **NEDĚLEJTE TO!**
2. Nedělejte nic, kvůli čemu budete muset všem kolem sebe lhát, zapírat a vymýšlet si, protože vás to bude tížit, jako když si vám spolužák Bůček, který strašně rád jí, stoupne na nohu.
3. Když už uděláte něco, co se nemá, vezměte si z toho ponaučení, abyste podobnou pitominu neudělali znova.
4. Nikdy nikoho neposuzujte podle toho, co o něm říkají druzí, nebo co se o něm povídá. Podívejte se na Kamila a na strejdu Stavinohu! Všichni si o nich mysleli špatný věci, a jak se pletli!
5. Naučte se odpouštět. Protože odpuštění je důležitý. Každý může udělat chybu, ale taky by měl dostat druhou šanci. Já kdybych jí nedostal, tak jsem teďka ve vězení. Ale že jsem jí dostal, tak si každý den uvědomuju, jaký štěstí mám, že mám kolem sebe lidi, jako je mamka s tátou, babička, Kamil, paní učitelka Nejezchlebová, a jako byl strejda.

Ruce vzhůru, tohle je přepadení a nikdo ani hnout! (No Limits Art, 2022, s. 154-155).

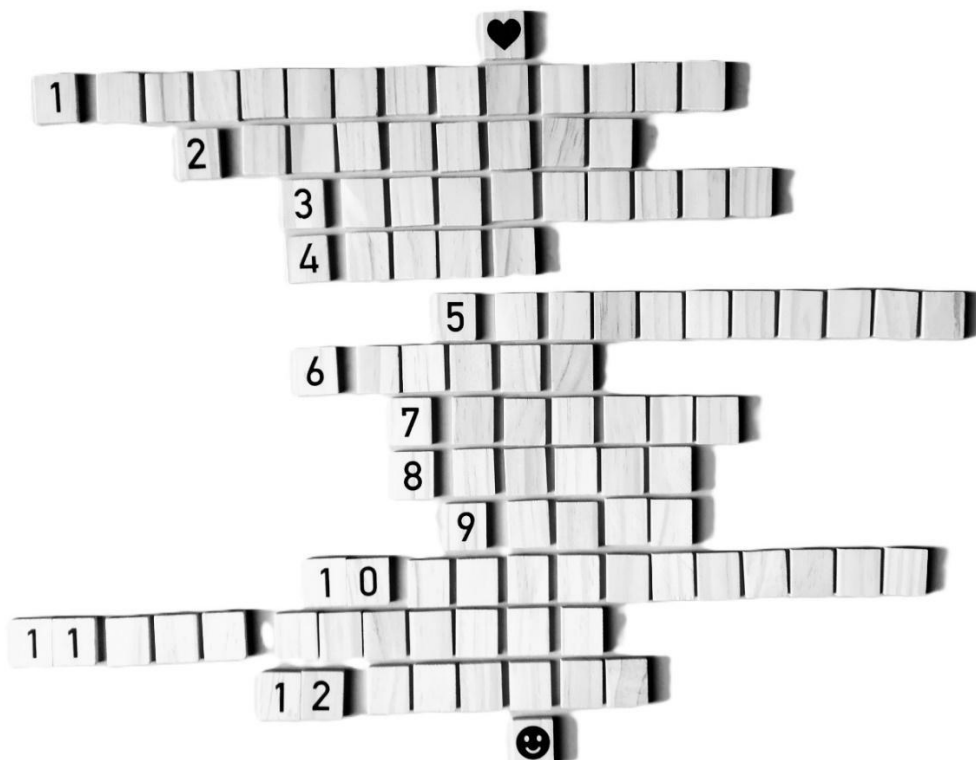
Křížovka

1. Jaký příbuzenský vztah má vypravěč k F. Stavinohovi? (2x pra-)
2. Anglické příjmení prastrýce
3. České příjmení
4. Kluci chodí do _____ třídy
5. Jaký peněžní ústav vyloupili?
6. Tato starověká památka je známá jako hlava (koho)_____
7. Místnost na peníze
8. Jméno kamaráda hlavního hrdiny

9. Učitelce koupili svatební _____ (= oblečení)
10. Kde získal hl. hrdina první podrobné informace o prastrýci?
11. Kolik milionů korun uloupili z banky? (Stejný věk měl prastrýc)
12. Co kluci ukradli? _____

<https://www.nm.cz/file/5259751c9d648f22f13d0199ac6aa1e9/33913/HLAVA%20KELTA%20%281%29.jpg>

Řešení

P R A P R A S Y N O V E C
L O N G F O O T
S T A V I N O H A
P Á T Ě
S P O Ř I T E L N A
K E L T A
T R E Z O R
K A M I L
Š A T Y
K L E M E N T I N U M
S T O T Ř I N Á C T
P E N Í Z E

Tajenka: Nové Strašecí

Pracovní list

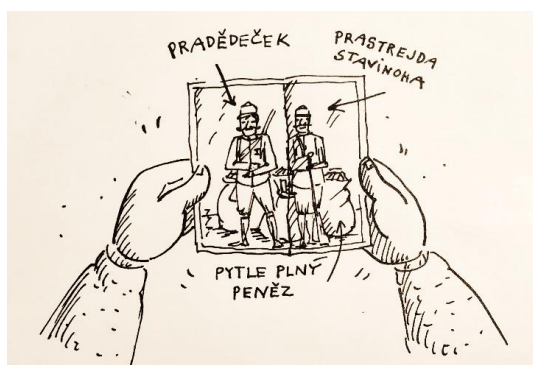
1. hodina

Ruce vzhůru, tohle je přepadení a nikdo ani hnout!

Domácí úkol

1. O čem to asi bude?

Našli jste na posledním obrázku chybu? Jak je to správně? _____

Klementinum je _____

Přečtěte ukázkou: I. DOMÁCÍ ÚKOL

Za všechno může paní učitelka Nejezchlebová. Protože kdyby nám nedala ten domácí úkol, který nám dala, tak by se nic z toho nestalo! Mohli bysme si s kamarádem Kamilem žít docela obyčejný životy žáků pátý bé, chodit do školy, hrát si, mít své koníčky, a nemuset se klepat strachy, že nám na to jednou přijdou. Protože kdo by chtěl, aby ho ještě jako školou povinného zavřeli do vězení?! ***Jasně, já vím, že by tam nezavřeli nás, protože jsme ještě nezletilí, to jako že nám ještě nebylo patnáct, takže by vlastně zavřeli do vězení naše rodiče, že nás líp nevychovali, ale to by nebylo o moc lepší, protože kdybych zůstal doma sám, tak bych určitě brzo umřel hlady, protože já si neumím nic uvařit, a jídlo bych vlastně ani neměl za co kupovat, protože nezletilý děti si nemůžou vydělávat peníze, z čehož plyne, že to stát nemá moc domyšlený, když může klidně zavřít rodiče a děti by nechal bez jejich péče.*** Nebo že by si rodiče vzali děti s sebou do vězení? Jsou vůbec vězení pro celý rodiny? To si budu muset ještě zjistit...

...Já jsem o tom chvilku přemýšlel, a pak jsem se přihlásil a paní učitelka Nejezchlebová se mě zeptala, co bych rád, a já jsem jí řekl, že ten domácí úkol je sice krásnej, ale že přinejmenším u mě to narazí na takovej drobněj zádrhel, protože já vlastně nikoho v rodině moc nemám. Mám rodiče, bráchu, pak babičku Martu, což je maminka maminky, a to je vlastně všechno, protože děda, tatínek maminky, už nežije, rodiče tatínka taky nežijou, tak o kom mám tedy psát. A paní učitelka Nejezchlebová se zamyslela a pak řekla, že to vůbec není žádný zádrhel, a že o to napínavější ten úkol bude, když budu muset s těmi, co ještě žijí, mluvit o těch, co už nejsou mezi námi a tak vlastně to pátrání po členech mé rodiny bude ještě zábavnější.

Já jsem tomu teda moc nevěřil, protože když učitel řekne, že bude něco zábava, tak to nikdy moc velká zábava není, ale tentokrát měla paní učitelka pravdu. Hned po škole jsem se totiž zastavil u nás v Novém Strašecím za babičkou Martou a zeptal jsem se jí, jestli jsme měli v rodině členy s nějakým zajímavým osudem. A babička řekla: „No jéje!“ ...a začala mi vyprávět, že její tatínek bojoval v první světový válce před více než sto lety, a pak mi ukázala jeho strašně starý deníky, který si v zákopech psal, a taky mi vyprávěla, jak její maminka byla švadlena a že jednou, to bylo zase při druhý světový válce, na jejich dílnu začaly padat bomby, který spouštěly německý bombardéry, a ona se i s babičkou, kterou ten den vzala do práce, schovala pod svůj šicí stroj (který v té době byly mnohem větší než jsou dneska, a byly celý kovový), a díky tomu, že se tam schovaly, to bombardování přežily. A taky mi vyprávěla, že její maminka měla sestru, která se svým manželem před tou druhou světovou válkou utekli do Ameriky, odkud jim pak posílali každý měsíc nějaký dobrý nebo zajímavý věci, jako třeba kovovou lžici s Mickey Mousem, různý oblečení nebo tak, a že ta sestra její maminky měla dvě děti a ty se pak odstěhovaly do Austrálie, kde se jim narodily děti,

který se pak odstěhovaly na Nový Zéland, a pak se tak zvláště odmlčela a řekla: „No, a pak maminka měla ještě strejdu Stavinochu, ale o tom je zbytečný mluvit.“ A tak jsem se jí zeptal, proč je zbytečný o něm mluvit, že to určitě není zbytečný, když patří do naší rodiny, a babička na to řekla, že naší rodině beztak dělal jenom ostudu, a já jsem se jí zeptal, jak tu ostudu dělal, jestli se jako choval nevhodně, a ona mi na to odpověděla, že jo, protože to byl lupič a přepadával banky.

No umíte si představit, co to se mnou udělalo. Všechno to, co mi babička do té doby vyprávěla, i to vědomí, že máme vlastně rodinu různě po světě, šlo najednou stranou a mě zajímal ze všeho nejvíc jenom ten strejda Stavinocha! Protože já nevím jak vy, ale já mám strašně rád filmy a nejvíc takový, kde jsou lupiči a policajti, takový filmy jsou vždycky strašně napínavý. A když vám někdo řekne, že váš prastrejda byl bankovní lupič, tak to prostě nepřejdete, jako když vám někdo řekne, že vaše prateta dělala pekařku...

Ruce vzhůru, tohle je přepadení a nikdo ani hnout! (No Limits Art, 2022, s. 7-10).

- Kdo příběh vypráví? Co o něm víme: _____
- Co znamená **nezletilý**? _____
- **Spočítejte věty ve zvýrazněném souvětí.**

Převeďte do přímé řeči a vytvořte dialog:

A tak jsem se jí zeptal, proč je zbytečný o něm mluvit, že to určitě není zbytečný, když patří do naší rodiny, a babička na to řekla, že naší rodině beztak dělal jenom ostudu, a já jsem se jí zeptal, jak tu ostudu dělal, jestli se jako choval nevhodně, a ona mi na to odpověděla, že jo, protože to byl lupič a přepadával banky.

A tak jsem se jí zeptal: „_____“
_____.

Babička na to řekla: „_____!“
_____?“ zeptal jsem se.

A ona mi na to odpověděla: „_____!“

Pracovní list

2. hodina

Kousek před námi totiž šel pan Bříza, tlačil před sebou kárku, ve který měl nějaký kovový předměty a taky dvě modré tašky. Ty naše dvě modré tašky! Jasně, vy asi teď můžete kroutit hlavama a říkat si, jak jsme mohli vědět, že jsou to ty naše, když jsme si to mysleli už o těch taškách pana Valenty, kterého jsme neprávem podezírali z krádeže ukradených peněz, ale někdy prostě o něčem víte, že to je to, co si myslíte, i když pro to nemáte žádný důkazy. A my jsme to jednak věděli, a jednak jsme věděli, co je pan Bříza zač.

Teda takhle - aby to nevyznělo nějak špatně. Pan Bříza je hrozně milej soused. Je to pán, co je strašně starej, shrbeněj, mluví takovým skřehotavým hlasem, když potká nějaký dítě, který ho slušně pozdraví, tak mu dá hašlerku, který má většinou po kapsách, ale hlavně nemá moc peněz, a tak sbírá po městě cokoliv, co se dá odevzdat do sběru a za co dostane nějaký peníze. Moje maminka říká, že díky tomu je ve Strašecí takovej pořádek, protože cokoliv by se válelo na ulici, to pan Bříza sebere. Ale krom toho, že sbírá to, co se někde válí, tak občas koukne taky do popelnic, jestli tam něco není. Takže když jsme ho viděli, jak na kárce veze ty naše dvě tašky, najednou jsme si vzpomněli, že jsme ho včera, když už bylo po loupeži, viděli na náměstí i s tou jeho kárkou. A že určitě zašel do toho vchodu vedle banky a ty tašky z popelnice vzal, protože měl za to, že jsou plný papíru, kterej může odevzdat do sběru.

Pan Bříza si to štrádoval po ulici přímo do sběrných surovin a my s Kamilem jsme usilovně přemýšleli, jak mu jenom ty tašky vzít. Jasně, jeden z nás ho mohl nějak zabavit a druhý mu je sebrat, ale shodli jsme se na tom, že už těch hříchů bylo za posledních 24 hodin nějak moc, a že když je pan Bříza takovej milej pán, tak mu něco takovýho udělat nemůžeme, protože jestli někdo opravdu peníze potřebuje, tak on.

A pak se pan Bříza posadil na lavičce, kárku zaparkoval hned vedle a odpočíval. On takhle někdy odpočívá, když mu dojdou síly, a jak je hubeňoučkej, tak mu docházejí co chvíli. A my jsme k němu s Kamilem došli, pozdravili jsme ho a on se na nás usmál úsměvem, ve kterým mu chyběla většina zubů a povídá: „Dáte si hašlerku?“ a hned pro dvě sáhl do kapsy a podal nám je, a my jsme poděkovali a Kamil povídá: „Pane Břízo, a když jste na nás tak hodnej, tak my vám to vezmeme do sběru, co vy na to? Abyste se s tím nemusel vláčet?!“ a pan Bříza řekl: „Jééé, to byste byli zlatý,“ a my jsme tu kárku popadli, řekli jsme: „Tak my jsme hned zpátky,“ a utíkali jsme s ní k nám domů, kde jsme ty naše tašky plný peněz (a byly to ony, já vám říkal, že to člověk prostě pozná!) schovali do starý skříně u nás ve sklepě, a pak jsme pelášili do sběru, abychom odevzdali kovový věci, který pan Bříza na kárce měl, a přinesli mu za ně peníze. Ve sběru nám za ně dali dvě stě korun, a když jsme s nima šli za panem Břízou, tak najednou Kamil povídá: „**Ty, poslouchej... jak ten tvůj prastrejda Stavinoha**

rozdával ty peníze, co uloupil, chudejm lidem, co kdybysme udělali to samý? Že bysme něco dali panu Břízovi, víš? Protože on je na světě úplně sám, to mi říkala máma, že žádnýho příbuznýho nemá, a když mu něco dáme, tak mu uděláme radost, co?"

A já jsem byl strašně rád, že to řekl, protože jsem mu chtěl navrhnout to samý, a tak jsem sáhnul do kapsy a vytáhl jsem odtamtud jeden svazek bankovek, který jsem vzal z tašky, když jsme je dávali do sklepa, a řekl jsem: „Já jsem ti chtěl navrhnout to samý! Myslíš, že tohle bude stačit?" a Kamil přikývl, že by mohlo, a tak jsme šli za panem Břízou, který pořád ještě seděl na lavičce a když se nás zeptal: „Tak co, kolik vám ten starej šejdír dal?" tak jsme mu dali ten balíček peněz a navrch ještě ty dvě stovky, a řekli jsme: „Tohle, že prej v tom byl nějakej vzácnej kov," a pan Bříza na to koukal jako na zjevení, a pak se zeptal: „Kluci, nespletli jste se?" a my jsme řekli: „Nespletli," a pan Bříza vstal a pak samou radostí zavejskal někam směrem do nebe, a pak si dokonce tak jako maličko poskočil, jako kdyby chtěl tancovat nebo co, a pohládl nás po vlasech a řekl: „Už jsem si myslel, že se na mě štěstí nikdy neusměje, a ono hele... díky, chlapci," a pak si vzal kárku a vyrazil domů a snad každěj desátej krok volal: „Já tomu nemůžu uvěřit!"

A my jsme se na sebe s Kamilem podívali, smáli jsme se od ucha k uchu a věděli jsme, že jsme udělali dobrou věc a já jsem poprvé v životě cítil, že dávat opravdu může být lepší než dostávat, protože když vidíte, že jste někomu udělali radost, tak se prostě cítíte tak nějak... fajn.

(Kluci penězi dělají radost lidem v okolí, utratí tak část peněz. Kamilova matka a bratr si však chtějí nechat peníze pro sebe., seberou je ze skryše a zmizí i s Kamilem z městečka. Kamil se nakonec i s penězi vrátí a schovává se před nimi.)

... protože ti dva nás budou určitě sledovat, tak abychom je na Kamilovu stopu nezavedli. Když jsem ten večer ležel v posteli a usínal jsem, došly mi dvě věci. Jednak ta, jak skvělý mám rodiče, tatínka, že se hned tak ničeho nelekne, a maminku, která by za námi stála, i kdyby se stalo cokoli. A ta druhá byla, že peníze, jakkoliv si za ně člověk může koupit cokoli a spoustu věcí vám asi můžou usnadnit, jsou taky pěkně záludná věc, protože když je nemáte, tak se cítíte tak nějak chudě a jako že máte složitější život, ale taky kvůli nim lidi dělají hrozný věci, i vzájemně mezi sebou, stačilo podívat se na Kamila, jak se k němu najednou začali chovat jeho brácha a máma, který ho přinutili všechny peníze vzít a teď ho kvůli nim honili jako nějakýho zločince (jo, já vím, že technicky vzato zločinec byl).

A ještě než jsem usnul, tak jsem se rozhodl, že není na co čekat a ty peníze vrátím hned, protože už dál nesnesu, aby se děly tyhle strašný věci, který jsem vůbec nechtěl a který by mě nenapadly, že se dít budou. A tak jsem napsal Kamilovi SMS: O PULNOCI SRAZ PRED NASIM DOMEM, VEM KARKU PANA BRIZY, VRATIME TO HNED! a Kamil za chvíli odepsal TAK DOBRE, a pak jsem si nastavil budík na 23.50 a chtěl jsem usnout, ale nešlo to. Hlavou se mi honilo, co všechno se od té loupeže stalo, a v duchu jsem

proklínal strejdu Stavinohu, že nemohl být třeba obyčejný instalatér nebo námořník, protože jinak by měl taková hloupost, jako vykrást banku, nikdy nenapadla...

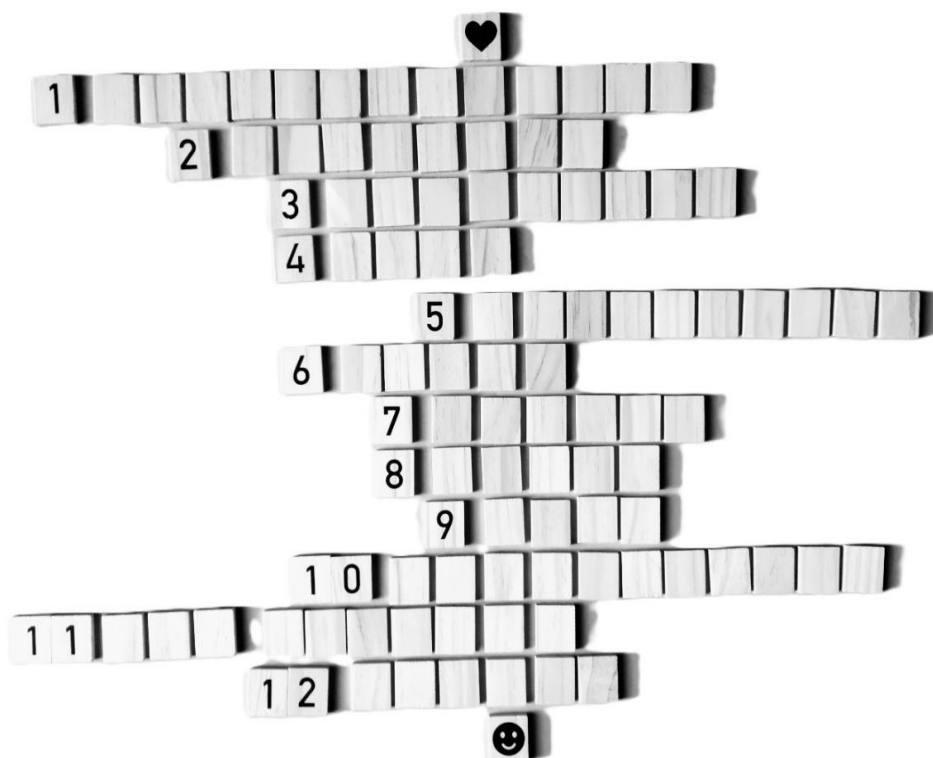
Ruce vzhůru, tohle je přepadení a nikdo ani hnout! (No Limits Art, 2022, s. 78-81).

- Kam kluci schovali peníze po krádeži? _____
- **Seřad'te obrázky (A -F) podle toho, jak by mohl děj knihy pokračovat. Práce ve skupině (4 -5 žáků)**
- **Vyber z možných tvrzení, co si o hlavních postavách myslíš:**

Kluci jsou bankovní lupiči. Kluci udělali dobrý skutek. Kluci ukradené peníze utratili.
Kluci jsou dobrodinci. Kluci pana Břízu obelhali. Kluci peníze vrátili.
Kluci svého činu litovali. Pro kluky je vzorem prastrýc Stavinoha.

- **Seřad'te všechna tvrzení tak, jak se příběh vyvíjel.**

Vyluštěte křížovku:

Tajenka: _____

Tento materiál vznikl v rámci projektu Místní akční plán Frýdek-Místek IV a je veřejně dostupný pod otevřenou licencí Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International (CC BY-SA 4.0), která umožňuje jeho volné šíření a úpravy za podmínky uvedení autora a zachování stejné licence.